

- चन्द्रादित्य m. N. pr. eines Fürsten KATHS. 74, 215.
 चन्द्रानन m. N. pr. eines Gīna WILSON, Sel. Works 1, 321.
 चन्द्रापीड 2) ein Fürst von Kānjakubḡa KATHS. 61, 219.
 चन्द्राय् ०यति R. 7, 31, 28.
 चन्द्रायणा bei WEBER, RĀMAT. UP. 336 (14) fehlerhaft für चा०.
 चन्द्रार्की f. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 327, b, No. 775.
 चन्द्रार्ध, ०चूडामणि Spr. 2236.
 चन्द्रालोक m. Titel eines dem Kuvalajānanda zu Grunde liegenden Werkes von Gajadeva KUALAJ. 3, a.
 चन्द्रावती N. pr. einer Fürstin Verz. d. Oxf. H. 133, a, 18.
 चन्द्रावलोक KATHS. 94, 5. 39. 44. 113, 17. Verz. d. Oxf. H. 133, a, 4.
 चन्द्रि in मन्त्राकरणा०; vgl. कर्णि.
 चन्द्रेशलिङ्ग n. N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 73, b, 10.
 चन्द्रेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tīrtha ebend. 66, a, 38.
 चन्द्रोदय 1) a) ०वर्णन Verz. d. Oxf. H. 122, b, 29. — b) HALAJ. 2, 153. — 2) Z. 2 lies KĀRAPĀṆIDATTA.
 चन्द्रोपराम m. Mondfinsterniss Verz. d. Oxf. H. 41, a, 5.
 चन्द्रभट्ट m. = चन्द्रभट्ट HALL 23.
 चपल 1) unbeständig Spr. 4043. ०हृदया 901. leichtsinnig 3690. 4042.
 चपलम् adv. schnell, rasch DAČAK. in BENF. Chr. 200, 2. — 2) a) Verz. d. Oxf. H. 309, a, 18. — 3) g) vgl. Ind. St. 8, 296. fgg. 303. 339. 419 und मन्त्रचपला. — 4) n. ein best. edles Mineral, aber nicht Quecksilber (vgl. 2, d.), weil dieses daneben erwähnt wird, Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761.
 चपल्य (von चपल), ०यति Jmd unbesonnen machen, zu einer Unbesonnenheit verleiten KULL. zu M. 3, 191. 250.
 चपेट, ०धनि Schol. zu Gīt. 1, 43. तस्याः सः — चपेटे कुपितो दैर्घ्ये einen Schlag mit der flachen Hand KATHS. 66, 139. तस्मै चपेटो ददाति PAT. in MAHĀBH. 236. करोति ते मुखं तन्वि चपेटापातनातिथिम् (s. oben u. अतिथि) KĀVJAPR. 71, 4. चपेटो f. Bez. des 6ten Tages in der lichten Hälfte des Bhādrapada SKANDA-P. im ÇKDR.; vgl. चर्पट. — Vgl. दुर्जनमुखचपेटिका.
 चम् mit पर्या Z. 2 lies früher als die Andern st. schon und vgl. oben 2. अम् mit परि.
 चमत्कार 1) SARVADARÇANAS. 119, 10. 133, 6. ०चित्तमणि m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 278, a, 30.
 चमत्कारिता (von चमत्कारिन्) f. das in-Staunen-Versetzen SĀH. D. 241.
 चमत्कारिन् SĀH. D. 99, 21.
 चमत्कृत in Staunen versetzt: यदुशौर्यं ÇATR. 2, 476.
 चमत्कृति Spr. 3733 (Conj.).
 चमर् 1) m. R. 7, 6, 49. चमरी Spr. 2636. चमरीवाल KATHS. 59, 42. — 2) KATHS. 59, 42.
 चमरीवाल (०वाल BROCKH.) m. N. pr. eines Fürsten KATHS. 34, 44. fgg.
 चमस 2) चमसी पिष्टकस्य H. an. 4, 314. MED. Ç. 37. — 3) Buġ. P. 11, 2, 21.
 चमसिन् adj. Ind. St. 10, 373. 381. 392.
 चमुपति m. = चमूपति UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 1, 82.
 चमूप KATHS. 101, 332.
 चमूर Çiç. 1, 8. ०दम् f. eine Gazellenäugige SĀH. D. 100, 16.
 चम्प 2) चम्पाधिपो मुञ्जः Ind. St. 8, 294. 193. fg.
 चम्पक 3) ०देश Verz. d. Oxf. H. 332, b, 22.

- चम्पकनाथ m. N. pr. eines Autors HALL 178.
 चम्पकपुर n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 134, a, 22.
 चम्पकस्तवन n. Titel eines Werkes WILSON, Sel. Works 1, 283.
 चम्पकारण n. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 5.
 चम्पावती Verz. d. Oxf. H. 74, a, 40. 132, b, 17. N. pr. einer Fürstin 133, a, 18.
 चम्पाषष्ठी Bez. des 6ten Tages in der lichten Hälfte des Mārga-çirsha oder Bhādrapada Verz. d. Oxf. H. 284, b, 42.
 चम्पू KĀVJAD. 1, 31. SĀH. D. 369. PRATĀPAR. 19, a, 7. Z. 2 lies II, 103. 133 st. I, 103. 133.
 चयनीचन्द्रशेखरायगुरु m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 142, a, No. 290.
 चर 3) (यः) मिथ्या चरति मित्रार्थे Spr. 3336. — a) पत्नोत्पन्नावभृथैश्चरिता so v. a. diese vollziehend Buġ. P. 10, 73, 19. — 3) Z. 7 चरित-व्रत auch ĀÇV. GRHJ. 1, 8, 12. चरन्मौनम् (Conj.) Spr. 3236. दुःखस्योपचितिं (so ist zu lesen) चरत् vermehrt den Schmerz 4362. Z. 18 zu भैतं चरु betteln gehen vgl. भित्ति धम्. Z. 21 über die Bed. von मार्गाच्चरु s. u. 2. मार्ग 2) f) und vgl. noch Buġ. P. 3, 13, 19. तृणं चरु so v. a. Gras fressen, weiden Spr. 2718 (Conj.). Buġ. P. 10, 13, 40. — 7) Schol. zu R. 2, 107, 19: चराम = संपादयाम.
 — caus. 1) ÇĀṆKH. Br. 30, 8. weiden lassen Buġ. P. 10, 11, 40. 44. 13, 1.
 — desid. 3) zu gehen versuchen: चिचर्षन् ÇĀṆKH. Br. 30, 8.
 — intens. चर्चूरमाण R. 7, 63, 11.
 — अति 1) entgegen, entzwischen KĀTH. 23, 9.
 — अथि vgl. noch अथिचर.
 — अभि 3) पूर्वाभिचरिता = पूर्वदिग्गामिनी nach dem Schol.
 — व्यभि 2) sich gegenseitig zu verzaubern suchen: देवाश्च वा असुराश्च व्यभिचरन्त KĀTH. 23, 9.
 — अथ vgl. अथचरत्तिका Hypokoristikon vom partic. praes. f. ०चर-त्ती; vgl. प्रवर्तमानक in der Parallelstelle RV. 1, 191, 16.
 — आ 1) sich wenden an Jmd (acc.) Spr. 2333. — 6) आचरुर्विधिः क्रीडा: Buġ. P. 10, 18, 21. अवलितेषु u. s. w. न मैत्रीमाचरोदुधः MBh. 3, 1495. — 9) अनाचरितमार्थिणाम् MBh. 2, 1542.
 — अभ्युदा caus.: असुरविशं कृ वै देवान्भ्युदाचार्य आसीत् AIR. Br. 6, 36. nach SĀH. देवानभिलक्ष्य उल्लङ्घनत्रयमाचरणं कृत्वा तिरस्कृत्य आसीत् er machte sie die Götter überspringen d. h. verfehlen; eher wohl das Volk der Asura war herangezogen (lag im Felde; also अभ्युदाचार्य zu vermuthen) gegen die Götter. Uebrigens fällt die Vernachlässigung des Saṁdhi auf; vgl. auch Ind. St. 9, 307.
 — समुदा 2) ed. Bomb. richtig समुदाचरन्.
 — समा 1) सपत्नेषु नित्योद्दिग्धः समाचरेत् Spr. 3833.
 — उद् 1) अमुमेवादित्यमुच्चारं (absolut.) कुरुते TS. 2, 3, 12, 2. — 2) lies: gravitatisch einherschreiten: (रावणस्य) उच्चरतो ऽधिसैन्ये Buġ. P. 2, 7, 25. — caus. 1) उच्चारिते beim Geschäft der Ausleerung Suçr. 2, 148, 19.
 — प्रत्युद् caus. nachsprechen, wiederholen RV. PRĀT. 13, 8. — Vgl. प्रत्युच्चरण.
 — उप 2) KATHS. 31, 193. 226. ironisch: तं (गजं) दृष्ट्वा अथमर्गिणं स राजोपाचरत्तथा। यथानुधावन्स गजो विपेदे अथपाततः ॥ 33, 216. Z. 6 lies